

Húsvéti prédikáció

2014.03.05.

Utolsó frissítés 2014.03.05.

Az ár kifizetett

Húsvéti prédikáció

A plébános úr Kárpátalja egyik kisvárosában szolgált még a háború előtt.

Húsvét reggelén, amikor a zsúfolt templomban felment a szószékre prédikálni, egy üres és rozsdás madárkalitkát vitt magával és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte és kíváncsian vártuk, mi lesz ebből. Az atya elkezdte a prédikációt:

"Amikor tegnap végigmentem a Fő utcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát. A kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől.

Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

- Hát te mit viszel magaddal?

- Csak ezt a három nyamvadt madarat - felelte.

- Aztán mit akarsz csinálni velük? - kérdeztem.

- Hazaviszem őket és szórakozom velük - felelte. - Feldűhítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.

- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

- Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú -, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

- Nem kellene magának ezek a madarak, atya. Hiszen ezek csak nyamvadt mezei verebek. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

- Mennyit kérsz értük? - kérdeztem ismét.

A fiú végigmért, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz pengő. Kivettem a zsebemből a tíz pengőt, odaadtam a gyereknek. A fiú letette a kalitkát a földre és elfutott, nehogy meggondoljam magam.

Én pedig felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba, ott

letettem, kinyitottam az ajtaját és szabadon engedtem a madarakat."

Miután a plébános úr elmondta a kalitka történetét, kicsi szünetet tartott és egy másik történetbe kezdett:

"Egy nap a Sátán és Jézus találkoztak. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

- Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni.

Mind az enyéme!

- Mit akarsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.

- Szórakozok velük. Megtanítom őket, hogy a test élvezetéhez nem kell szerelem, megtanítom őket az élvezetek minden formájára, hogy részegeskedjenek és kábítószerekkel éljenek, utána feldühítem őket és arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást, meg arra is, hogy minél hatásosabb fegyvereket készítsenek és azokkal öljék egymást. Én pedig remekül szórakozom majd - mondta a Sátán.

- És mit csinálsz majd velük, ha megunod a játékot?

- Ó, roppant egyszerű - felelte a Sátán. - Megölöm őket.

Jézus hallgatott egy kicsit, mintha elgondolkodott volna.

- Mit kérsz értük? - kérdezte a Sától.

A Sátán fölnevetett.

- Nem kellene neked az emberek! Nem jók ezek semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak érte. Leköpnék, megátkoznak és ellened fordulnak. Nem kellene ők neked!

- Mit kérsz értük? - kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és amikor megszólalt, a hangja hidegen csengett:

- A véredet, a könnyeidet és az életedet!

Jézus így szólt:

- Megegyeztünk! - és kifizette az árat..."

Ekkor a plébános úr fogta a madárkalitkát, és amit még nem tett soha, a szentmise kellős közepén kiment a templomból a sekrestyébe.

Mi pedig ott ültünk némán hosszú percek át.

